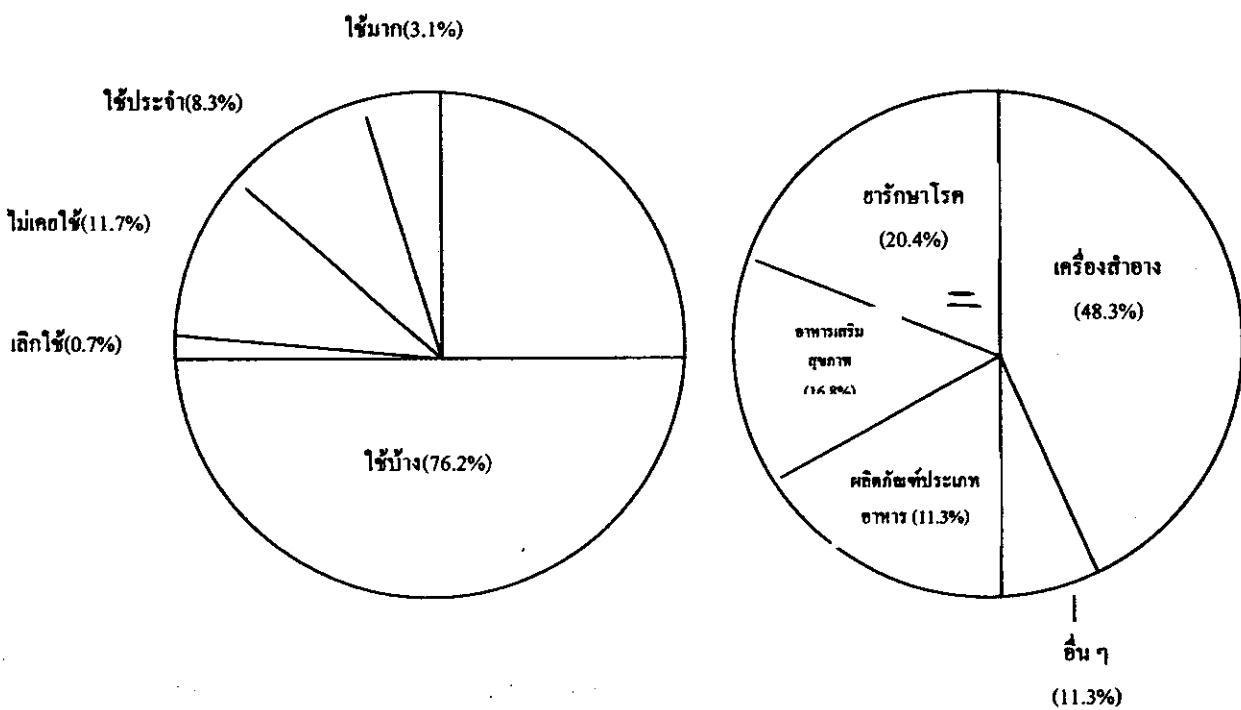

บทที่ 5

สรุป และเสนอแนะ

5.1 ภาพรวมการบริโภคผลิตภัณฑ์สมุนไพรไทย

ผู้บริโภคผลิตภัณฑ์สมุนไพรไทยในปัจจุบันแพร่หลายมากขึ้น มีผู้ใช้เป็นประจำถึงร้อยละ 8.3 แต่อย่างไรก็ตามก็ยังมีผู้ที่ไม่ใช้เลย ถึงร้อยละ 11.7 โดยใช้ผลิตภัณฑ์ประเภทเครื่องสำอางร้อยละ 48.3 ยารักษาโรคร้อยละ 20.4 อาหารเสริมสุขภาพร้อยละ 16.8 และอาหารร้อยละ 11.3 ดังแสดงในรูปที่ 5-1 และ 5-2

รูปที่ 5-1

รูปที่ 5-2

สัดส่วนการบริโภคผลิตภัณฑ์
สมุนไพรไทย แบ่งตาม
พฤติกรรมการใช้

5.2 การแบ่งส่วนตลาดผลิตภัณฑ์สมุนไพรไทยตามภูมิภาค

ผู้บริโภคผลิตภัณฑ์สมุนไพรไทย จัดกลุ่มตามภูมิภาคได้ดังนี้

ก. ตลาดผลิตภัณฑ์สมุนไพร ภาคเหนือ แบ่งส่วนตลาดได้ 6 ส่วน

ส่วนตลาดใหญ่ที่สุด (ขนาดตลาด 85.5%) คือ ผู้บริโภคหญิงและชายที่บริโภคเครื่องสำอางและเบร์กยาโรค อายุ 19-50 ปี ชั้นสังคมระดับกลาง พนักงานปฎิบัติและข้าราชการ มีค่านิยมที่ประสิทธิภาพ ความสำเร็จ และความก้าวหน้า ปริมาณการใช้ผลิตภัณฑ์ขึ้นอันดับ ผู้บริโภคสนใจรายห้อปานกลาง และมีความพอดีของผลิตภัณฑ์ในระดับมาก

ผู้บริโภคที่มีขนาดตลาดน่าสนใจรองลงมา (ขนาดตลาด 6.5%) คือ ผู้บริโภคชายและหญิง อายุ 26-30 ปี และ 51 ปีขึ้นไป กลุ่มสังคมระดับกลางเป็นพนักงานปฎิบัติ ข้าราชการ และผู้ที่ประสบความสำเร็จในอาชีพ มีความขยัน เป็นตัวของตัวเอง มีค่านิยมความสำเร็จและความเป็นส่วนตัว ใช้สมุนไพรปริมาณน้อย ถูกใจที่เป็นสินค้าไทย มีความรู้เรื่องสมุนไพรน้อย

ผู้บริโภคที่มีขนาดตลาดเล็ก คุณภาพตลาดน่าสนใจ (ขนาดตลาด 4.5%) คือ ผู้บริโภคหญิง อายุ 41 ปีขึ้นไป กลุ่มสังคมผู้ใช้แรงงานที่มีทักษะ มีค่านิยมความเป็นส่วนตัว เป็นคนขยัน เป็นตัวของตัวเอง ใช้ผลิตภัณฑ์สมุนไพรประเภทเบร์กยาโรค มีปริมาณการใช้สูง สนใจรายห้อระดับมาก มีความรู้เรื่องสมุนไพรที่ซื้อปานกลาง พอดีของผลิตภัณฑ์สมุนไพรระดับมาก

ผู้บริโภคที่เป็นกลุ่มตลาดน่าสนใจอีกกลุ่ม (ขนาดตลาด 0.5%) คือ ผู้บริโภคชายและหญิง อายุ 51 ปีขึ้นไป อาชีพธุรกิจส่วนตัว กลุ่มสังคมระดับกลางที่สำเร็จในอาชีพ มีค่านิยมความสำเร็จ และชอบสังคม มีบุคลิกภาพในการซื้อสินค้าคือ ไม่ชอบการเปลี่ยนแปลง บริโภคอาหารเสริมสุขภาพ พอดีของผลิตภัณฑ์สมุนไพรในความเป็นไทย ใช้สินค้าปริมาณมาก และมีความรู้เรื่องผลิตภัณฑ์ที่ซื้อแต่ยังมีความพอดีของผลิตภัณฑ์สมุนไพรในระดับน้อย กลุ่มนี้เป็นกลุ่มตลาดขนาดเล็ก แต่เป็นตลาดที่น่าสนใจ

กลุ่มที่น่าสนใจแต่ต้องสร้างความรู้สึกที่คิดถึงสินค้าให้มากขึ้น (ขนาดตลาด 1%) คือ ผู้บริโภคชาย อายุ 19-40 ปี กลุ่มสังคมระดับกลางที่สำเร็จในอาชีพ และผู้ใช้แรงงานรายได้น้อย มีค่านิยมที่ประสิทธิภาพ เป็นผู้ที่ขยันและต้องการความสำเร็จ ผู้บริโภคอาหารเสริมสุขภาพเป็นประจำ พอดีของสินค้าที่ความประทัยด

ตลาดที่น่าสนใจน้อยที่สุด (ขนาดตลาด 0.5%) คือ ผู้บริโภคขนาดตลาดเล็ก ใช้สินค้าน้อย พอดีของผลิตภัณฑ์สมุนไพรน้อย เป็นผู้ที่เป็นครัวสินค้าใหม่ ต้องเป็นผู้ที่ใช้ก่อนในตลาด เป็นผู้บริโภคเบร์กยาโรค เพศชาย อายุ 31-40 ปี สังคมผู้ดีเก่ามีรายได้สูง มีค่านิยมประสิทธิภาพ ชอบสังคม ต้องการการยอมรับจากสังคม

ข. ตลาดผลิตภัณฑ์สมุนไพรภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แบ่งส่วนตลาดได้ 8 ส่วน

ผู้บริโภคที่มีขนาดใหญ่ที่สุด (ขนาดตลาด 81.0%) คือ ผู้บริโภคหญิง อายุ 19-40 ปี บริโภคเครื่องสำอางและอาหารเสริม อยู่ในชั้นสังคมระดับกลาง เป็นพนักงานปฏิบัติและข้าราชการ ที่ต้องการความสำเร็จ และเป็นตัวของตัวเอง ใช้สินค้าน้อยแต่ใช้สมำ่เสมอ ภูมิใจที่เป็นสินค้าไทย พ่อใจสินค้ามากแต่ยังมีทักษะคิดเช่นๆ ต่อผลิตภัณฑ์สมุนไพร

ตลาดขนาดกลาง (ขนาดตลาด 7.5%) คือ กลุ่มผู้หญิง อายุ 31-50 ปี บริโภคเครื่องสำอาง อาหารเสริมและยาரักษาโรค เป็นกลุ่มอาชีพค้าขาย เกษตรกร และรับจ้าง เป็นชั้นสังคมที่ต้องการความสำเร็จ ขยัน และต้องดื่นرنในชีวิต บริโภคสินค้าเป็นประจำในปริมาณสูง ซื้อใช้สมำ่เสมอ พ่อใจสินค้ามาก พ่อใจสินค้าที่คุณภาพและภูมิใจสินค้าไทย ไม่สนใจรายห้อเดียว

ตลาดที่น่าสนใจและมีขนาดตลาดรองลงมา (ขนาดตลาด 4.0%) คือ ตลาดข้าราชการหญิง อายุ 31-40 ปี บริโภคผลิตภัณฑ์ประเภทอาหาร มีค่านิยมประสีธิคิพและความก้าวหน้า มีระเบียบมีเหตุผล ต้องการการยอมรับจากสังคม บริโภคผลิตภัณฑ์อาหารในปริมาณมาก สนใจรายห้อปานกลางถึงไม่สนใจเลย พ่อใจผลิตภัณฑ์มากที่สุด

กลุ่มผู้บริโภคขนาดเล็กน่าสนใจปานกลาง (ขนาดตลาด 1.5%) คือ ตลาดผู้ชาย อายุ 19-25 ปี และ 51 ปีขึ้นไป บริโภคยาารักษาโรค และอาหารเสริม ชั้นสังคมพนักงานปฏิบัติและข้าราชการ และผู้ใช้แรงงานที่มีทักษะ มีค่านิยมความสะอาดสวยงามและความเป็นส่วนตัว มีระเบียบมีเหตุผล ทะเยอทะยานและต้องดื่นرن ซื้อสินค้าเมื่อจำเป็นและสนใจสินค้าทันสมัย บริโภคเป็นประจำ ปริมาณปานกลาง พ่อใจผลิตภัณฑ์ระดับมาก สนใจรายห้อปานกลาง และมีความรู้เรื่องสมุนไพรปานกลาง

ขนาดตลาดในระดับเดียวกันที่มีขนาดตลาดเล็ก (ขนาดตลาด 1.5%) ผู้บริโภค มีปริมาณการซื้อปานกลาง แต่ระดับความพอใจผลิตภัณฑ์น้อย คือ ตลาดผู้ชาย อายุ 31-40 ปี บริโภคอาหารเสริมอย่างสมำ่เสมอ ประกอบธุรกิจส่วนตัว ต้องการความสำเร็จสูง มีค่านิยมความเป็นส่วนตัว

กลุ่มผู้บริโภคที่ไม่เคยใช้ผลิตภัณฑ์สมุนไพรเลย ในภูมิภาคนี้ จัดได้ 3 กลุ่ม คือ 1) ตลาดผู้หญิง อายุ 31-50 ปี สังคมระดับกลางที่สำเร็จในอาชีพและผู้ใช้แรงงานรายได้น้อย มีความพยาบาลฝ่าฟันเพื่อความสำเร็จ ขนาดตลาดค่อนข้างเล็ก (ขนาดตลาด 3.0%) 2) ตลาดข้าราชการและพนักงานเอกชน อายุ 19-40 ปี มีค่านิยมความเป็นส่วนตัว ชอบเข้าสังคม ทะเยอทะยานต้องการความสำเร็จและขอบเขตจำกัด มีความพอใจต่อผลิตภัณฑ์สมุนไพรน้อยถึงน้อยที่สุด (ขนาดตลาด 1.0%) 3) ตลาดผู้หญิงโสด อายุ 19-25 ปี กลุ่มสังคมระดับกลางที่สำเร็จในอาชีพ มีค่านิยมความก้าวหน้า มีระเบียบมีเหตุผล และขยัน มีทักษะคิดเช่นๆ ต่อผลิตภัณฑ์สมุนไพร (ขนาดตลาด 0.5%)

ค. ตลาดผลิตภัณฑ์สมุนไพรภาคใต้ แบ่งส่วนตลาดได้ 9 ส่วน

ตลาดที่มีขนาดใหญ่ที่สุด (ขนาดตลาด 73%) คือ ตลาดชายและหญิง อายุ 19-50 ปี กลุ่มสังคมระดับกลางที่สำเร็จในอาชีพ พนักงานปฏิบัติและข้าราชการ เป็นผู้ที่ต้องการความสำเร็จ และยัง บริโภคเครื่องสำอาง ยารักษาโรค และอาหารเสริม ซื้อใช้ส่วนมาก พอกใจที่คุณภาพ ปริมาณการใช้น้อยถึงปานกลาง มีความรู้เรื่องสมุนไพรปานกลาง มีทัศนคติเชย ๆ ต่อผลิตภัณฑ์ สมุนไพร

ตลาดที่มีขนาดกลาง (ขนาดตลาด 10%) คือ ผู้บริโภคชาย อายุ 26-50 ปี ใช้ผลิตภัณฑ์ ยารักษาโรค เครื่องสำอาง และอาหาร ซื้อสินค้าส่วนมาก ภูมิใจในสินค้าไทย สนใจซื้อปานกลางถึงไม่สนใจเลย

ตลาดที่ขนาดค่อนข้างเล็ก (ขนาดตลาด 5.1%) คือ ตลาดผู้หญิง อายุ 19-40 ปี ชั้นสังคม ระดับกลางที่สำเร็จในอาชีพ เป็นกลุ่มที่บริโภคเครื่องสำอาง ใช้ส่วนมากในปริมาณมาก ให้ ความสำคัญต่อรายห้อ มีความรู้เรื่องสมุนไพรที่ซื้อปานกลาง พอกใจสินค้าในระดับมากถึงเชย ๆ

ตลาดที่มีขนาดเล็ก และมีคุณภาพ (ขนาดตลาด 2.5%) คือ ตลาดผู้ชาย อายุ 41-50 ปี บริโภคเครื่องสำอางและยารักษาโรค เป็นกลุ่มสังคมระดับกลางที่สำเร็จในอาชีพ มีความเป็นตัว ของตัวเอง ใช้สินค้าที่หันสนับสนุน มีความรู้เรื่องสมุนไพรที่ซื้อในระดับ มาก มีความพอใจผลิตภัณฑ์ สมุนไพรสูง

ตลาดที่มีขนาดเล็กและมีคุณภาพสูง (ขนาดตลาด 2.5%) อีกส่วนตลาดหนึ่ง คือ กลุ่ม ผู้หญิง อายุ 41-50 ปี เป็นกลุ่มสังคมระดับกลางที่สำเร็จในอาชีพ มีค่านิยมประติทิศภาพ บริโภค เครื่องสำอาง อาหารเสริมสุขภาพ และอาหาร ใช้สินค้าเป็นประจำในปริมาณสูง พอกใจสินค้าใน ระดับมาก

ส่วนตลาดที่มีขนาดค่อนข้างเล็ก คุณภาพตลาดปานกลาง (ขนาดตลาด 4%) คือ ตลาด ผู้บริโภคหญิง อายุ 51 ปีขึ้นไป ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว ชั้นสังคมระดับกลางที่สำเร็จใน อาชีพ และแรงงานที่มีทักษะ มีค่านิยมความสำเร็จและความสุขสบาย มีระเบียบ ขยัน เป็น กลุ่มผู้บริโภคยารักษาโรค มีความรู้เรื่องสมุนไพรที่ซื้อปานกลาง มีทัศนคติเชย ๆ ถึงพอใจมากต่อ ผลิตภัณฑ์ สมุนไพร

ส่วนตลาดที่มีขนาดเล็กมาก (ขนาดตลาด 0.5%) ใช้ผลิตภัณฑ์ประเภทเครื่องสำอาง ใน ปริมาณน้อย คือ ข้าราชการชาย อายุ 41-50 ปี มีค่านิยมสำเร็จ มีระเบียบมีเหตุผล

ส่วนตลาดในกลุ่มผู้บริโภคที่ไม่เคยใช้ผลิตภัณฑ์ สมุนไพรเลย มี 2 กลุ่ม คือ 1) ผู้บริโภค ชายมุสลิม อายุ 19-25 ปี เป็นกลุ่มสังคมระดับกลางที่สำเร็จในอาชีพ พนักงานปฏิบัติและ ข้าราชการ มีค่านิยมความก้าวหน้า และต้องการการยอมรับจากสังคม ใช้สินค้าหันสนับสนุน (ขนาด ตลาด 1%) 2) กลุ่มผู้บริโภคชาย อายุ 31-40 ปี ชั้นสังคมผู้ใช้แรงงานรายได้น้อย ไม่บริโภคเอง แต่ไม่สนใจรายห้อ มีขนาดตลาดเล็กกว่ากลุ่ม 1) ข้างต้น (ขนาดตลาด 0.5%)

๓. ตลาดผลิตภัณฑ์สมุนไพรเบตปرمิยาล

แบ่งส่วนตลาดผู้บริโภคได้ 9 ส่วน

ส่วนตลาดที่ใหญ่ที่สุด (ขนาดตลาด 64.9%) คือ ผู้บริโภคหญิงอายุต่ำกว่า 19 ปีถึง 25 ปี กลุ่มสังคมระดับกลางที่สำเร็จในอาชีพ และแรงงานที่มีทักษะ ใช้สินค้าประเภทเครื่องสำอางและอาหารเสริม ปริมาณการใช้น้อย พอใจที่คุณภาพสินค้า สนใจรายละเอียดปานกลาง มีทัศนคติเชย ๆ ต่อผลิตภัณฑ์สมุนไพรไทย

ส่วนตลาดค่อนข้างใหญ่ (ขนาดตลาด 17.6%) เป็นกลุ่มผู้บริโภคชายและหญิง อายุ 26-40 ปี กลุ่มสังคมระดับกลางที่สำเร็จในอาชีพ บริโภคเครื่องสำอาง อาหาร อาหารเสริมสุขภาพ และยาரักษาโรค ภูมิใจในสินค้าไทย สนใจรายละเอียดปานกลาง มีทัศนคติเชย ๆ ต่อผลิตภัณฑ์สมุนไพร

ส่วนตลาดขนาดเล็ก (ขนาดตลาด 8%) คือ กลุ่มผู้หญิงอายุ 30-50 ปี กลุ่มสังคมระดับกลางที่สำเร็จในอาชีพ และพนักงานปฏิบัติ ข้าราชการ ใช้สินค้าเครื่องสำอางเป็นประจำ พอใจที่คุณภาพสินค้า สนใจรายละเอียดมากที่สุด มีความรู้เรื่องสมุนไพรที่ซื้อมากที่สุด

ส่วนตลาดขนาดเล็ก (ขนาดตลาด 1%) ผู้บริโภคชายและหญิง อายุ 41-50 ปี กลุ่มสังคมผู้ใช้แรงงานที่มีทักษะ มีค่านิยมความเป็นส่วนตัว และสนใจสภาพแวดล้อม ชอบสังคม และต้องต่อสู้คืนวน ใช้สินค้าที่ทันสมัย และจำเป็นต้องใช้ชีวิตริม มีความรู้เรื่องสมุนไพรมากที่สุด และพอใจสินค้ามากที่สุด ใช้ผลิตภัณฑ์ยารักษาโรคและอาหาร บริโภคเป็นประจำ ในปริมาณมาก

ส่วนตลาดขนาดเล็ก (ขนาดตลาด 1.5%) เป็นผู้บริโภคชายและหญิง อายุ 19-40 ปี ชั้นสังคมแรงงานที่มีทักษะ และระดับกลางที่สำเร็จในอาชีพ มีค่านิยมประส蒂ทิชิพ บริโภคอาหารเสริม และยารักษาโรคในปริมาณปานกลาง มีทัศนคติที่คือต่อผลิตภัณฑ์สมุนไพรไทย

ส่วนตลาดขนาดเล็ก (ขนาดตลาด 1%) ตลาดผู้บริโภคหญิง อายุต่ำกว่า 19 ปี บริโภคเครื่องสำอาง มีค่านิยมความสำเร็จและความก้าวหน้า พอใจผลิตภัณฑ์ที่ความประทับใจ สนใจรายละเอียดปานกลาง ต่อผลิตภัณฑ์สมุนไพรไทย

ส่วนตลาดขนาดเล็ก (ขนาดตลาด 0.5%) เป็นผู้บริโภคชาย อายุ 41-50 ปี ชั้นสังคมผู้ค้า เก่ามีรายได้สูง บริโภคผลิตภัณฑ์เครื่องสำอาง ภูมิใจในสินค้าไทย สนใจรายละเอียดปานกลาง มีความรู้เรื่องสมุนไพรน้อย มีความพอใจต่อผลิตภัณฑ์สมุนไพรในระดับน้อย

ส่วนตลาดที่ไม่เคยใช้ผลิตภัณฑ์สมุนไพรเลยได้แก่ 1) ผู้บริโภคชายโสด อายุ 19-25 ปี กลุ่มแรงงานที่มีทักษะ ซื้อผลิตภัณฑ์เพื่อเป็นของขวัญ มีความรู้เรื่องสมุนไพรน้อย มีทัศนคติเชย ๆ ต่อผลิตภัณฑ์สมุนไพรไทย ขนาดตลาดค่อนข้างเล็ก (3.5%) 2) คือ ผู้บริโภคชาย อายุ 41 ปีขึ้นไป มีสมาร์ทโฟนรองรับ 5 คน ซื้อสินค้าประเภทยารักษาโรคบ้างเมื่อมีการจัดแสดงสินค้า ขนาดตลาด 2.5%

จ. คลาดผลิตภัณฑ์สมุนไพรเบตกรูรูเทพฯ แบ่งส่วนตลาดได้ 7 กลุ่ม ดังนี้

ส่วนตลาดที่มีขนาดใหญ่ (ขนาดตลาด 75.5%) คือ ผู้บริโภคชาวและหญิง อายุต่ำกว่า 19 ปีถึง 25 ปี สังคมระดับกลางที่สำเร็จในอาชีพ ใช้ผลิตภัณฑ์เครื่องสำอาง บำรุงผิว อาหารเสริมสุขภาพและอาหาร มีการใช้ในปริมาณน้อย มีทัศนคติเฉย ๆ ต่อผลิตภัณฑ์สมุนไพรไทย

ส่วนตลาดที่มีขนาดกลางและมีคุณภาพดีมาก (ขนาดตลาด 4.0%) คือ ผู้บริโภคหญิง อายุ 19-40 ปี อาชีพพนักงานเอกสาร กลุ่มสังคมระดับกลางที่สำเร็จในอาชีพ ใช้ผลิตภัณฑ์เครื่องสำอาง และอาหารเสริมอย่างสม่ำเสมอ ในปริมาณมาก มีทัศนคติที่ดีและภูมิใจในสินค้าไทย

ส่วนตลาดขนาดกลาง คุณภาพดี (ขนาดตลาด 5.0%) คือ ผู้บริโภคหญิง อายุ 19-40 ปี กลุ่มสังคมระดับกลางที่สำเร็จในอาชีพ บริโภคบำรุงผิว ใช้อย่างสม่ำเสมอ ปริมาณปานกลาง พอดีคุณภาพสินค้า สนใจตรายี่ห้อเดิมน้อย

ส่วนตลาดขนาดเล็กคุณภาพปานกลาง (ขนาดตลาด 2.5%) คือ ผู้บริโภคหญิง อายุต่ำกว่า 19 ปีถึง 40 ปี กลุ่มพนักงานปฏิบัติและข้าราชการ บริโภคเครื่องสำอาง ในปริมาณน้อย มีทัศนคติเฉย ๆ ต่อผลิตภัณฑ์

ส่วนตลาดที่ไม่เคยใช้ผลิตภัณฑ์สมุนไพรเลย มี 3 กลุ่ม ได้แก่ 1) ผู้บริโภคชาย อายุต่ำกว่า 19 ปี สังคมระดับกลางที่สำเร็จในอาชีพ มีค่านิยมความก้าวหน้า ชอบสังคม และต้องต่อสู้ ศึ้นรุน ซื้อผลิตภัณฑ์สมุนไพรเพื่อเป็นของขวัญ พอยางสินค้าที่ราคาประหัด มีทัศนคติเฉย ๆ ต่อผลิตภัณฑ์ มีขนาดตลาด 2.5%) 2) ผู้บริโภคโสดทั้งชายและหญิง อายุ 26-30 ปี กลุ่มพนักงานปฏิบัติและข้าราชการ ซื้ออาหารเสริมสุขภาพ เพื่อเป็นของขวัญ ภูมิใจที่เป็นสินค้าไทย มีทัศนคติเฉย ๆ ต่อผลิตภัณฑ์สมุนไพรไทย ขนาดตลาด 1.5% และ 3) ผู้บริโภคชายโสด อายุต่ำกว่า 19 ปี ถึง 25 ปี สังคมระดับกลางที่สำเร็จในอาชีพ และแรงงานมีทักษะ มีทัศนคติเฉย ๆ ต่อผลิตภัณฑ์สมุนไพรไทย ขนาดตลาด 5%

5.3 ทางเลือกตลาดเป้าหมายผลิตภัณฑ์สมุนไพรไทย ทางเลือกตลาดเป้าหมาย แบ่งได้เป็น 5 ทางเลือก ดังนี้

ตลาดมวลชน

ตลาดเฉพาะ

ตลาดขนาดกลาง

ตลาดตามประเภทสินค้า

ตลาดสำหรับผู้ซื้อเป็นของขวัญ

ก. ตลาดมวลชน (Mass Market) กือ ตลาดขนาดใหญ่ มีส่วนตลาดที่เป็นทางเลือก ดังนี้

1. ผู้บริโภคขายและหყุงที่บริโภคเครื่องสำอางและยาจักษ์โรค และอาหารเสริม มีอายุ 19-50 ปี กลุ่มสังคมพนักงานปฏิบัติและข้าราชการ มีค่านิยมประสิทธิภาพ ความสำเร็จ และความก้าวหน้า เป็นตลาดขนาดใหญ่ มีทัศนคติที่คือผลิตภัณฑ์ ซื้อใช้สมำเสมอ แต่ปริมาณการใช้ยังน้อย พอใจคุณภาพผลิตภัณฑ์

2. ผู้บริโภคหყุงอายุ 19-40 ปี บริโภคเครื่องสำอาง และอาหารเสริม กลุ่มสังคมพนักงานปฏิบัติและข้าราชการ ต้องการความสำเร็จ และเป็นตัวของตัวเอง ใช้ปริมาณน้อย แต่ใช้สมำเสมอ และพอใจคุณภาพของผลิตภัณฑ์

3. ผู้บริโภคหყุงอายุต่ำกว่า 19-25 ปี สังคมระดับกลาง แรงงานที่มีทักษะ บริโภคเครื่องสำอางและอาหารเสริม พอใจสินค้าที่คุณภาพ ปริมาณการใช้ยังน้อย มีทัศนคติเฉย ๆ ต่อผลิตภัณฑ์

4. ผู้บริโภคขายและหყุง อายุต่ำกว่า 19-25 ปี สังคมระดับกลาง บริโภคเครื่องสำอาง ยาจักษ์โรค อาหารเสริมสุขภาพ และอาหาร ปริมาณการใช้ยังน้อย และมีทัศนคติเฉย ๆ ต่อผลิตภัณฑ์

ข. ตลาดเฉพาะส่วน (Niche Market) เป็นทางเลือกในส่วนตลาดที่มีขนาดเล็ก เป็นตลาดที่มีลักษณะเฉพาะ มีทางเลือก ดังนี้

1. ผู้บริโภคขายและหყุง อายุ 51 ปีขึ้นไป อาชีพธุรกิจส่วนตัว สังคมระดับกลางที่สำเร็จในอาชีพ ค่านิยมความสำเร็จ และชอบสังคม บุคลิกภาพในการใช้สินค้า กือไม่ชอบการเปลี่ยนแปลง บริโภคอาหารเสริมสุขภาพ ในปริมาณมาก มีความรู้เรื่องสมุนไพรที่ซื้อแต่ยังพอใจผลิตภัณฑ์ในระดับน้อย

2. ผู้บริโภคขาย อายุ 19-40 ปี สังคมระดับกลางที่สำเร็จในอาชีพ และผู้ใช้แรงงานรายได้น้อย มีค่านิยมประสิทธิภาพ ขยัน และต้องการความสำเร็จ บริโภคอาหารเสริมสุขภาพเป็นประจำ พอใจสินค้าที่ความประทัยด

3. ผู้บริโภคหყุง อายุ 41 ปีขึ้นไป กลุ่มสังคมผู้ใช้แรงงานที่มีทักษะ มีค่านิยมความเป็นส่วนตัว เป็นคนขยัน เป็นตัวของตัวเอง ใช้ผลิตภัณฑ์ยาจักษ์โรค ในปริมาณมาก สนใจตรายี่ห้อระดับมาก มีความรู้เรื่องสมุนไพรปานกลาง พอใจผลิตภัณฑ์ระดับมาก

4. ผู้บริโภคหყุง อายุ 31-50 ปี กลุ่มอาชีพค้าขาย เกษตรกร และรับจ้าง ต้องการความสำเร็จ ขยันและต้องคืนกำไรให้ดี บริโภคอาหารเสริม และยาจักษ์โรค บริโภคเป็นประจำในปริมาณสูง ซื้อใช้สมำเสมอ พอใจสินค้ามากที่คุณภาพ และภูมิใจในสินค้าไทย ไม่สนใจตรายี่ห้อเลย

5. ผู้บริโภคข้าราชการหญิง อายุ 31-40 ปี มีค่านิยมประส蒂ทิชิวิพ และความก้าวหน้า มีระเบียนเหตุผล ต้องการการยอมรับจากสังคม บริโภคผลิตภัณฑ์สมุนไพร ประเภทอาหารในปริมาณมาก พอใจผลิตภัณฑ์มากที่สุด สนใจรายห้อปานกลางถึงไม่สนใจเลย

6. ผู้ชาย อายุ 19-25 ปี และ 51 ปีขึ้นไป สังคมพนักงานปฏิบัติและข้าราชการ ผู้ใช้แรงงานที่มีทักษะ มีค่านิยมความสะดวก smarty และความเป็นส่วนตัว มีระเบียนเหตุผล ทะเยอทะยาน และต้องดื่นรน สนใจสินค้าทันสมัย บริโภคหารักษาโรคและอาหารเสริม บริโภค เป็นประจำ ปริมาณปานกลาง มีความรู้เรื่องสมุนไพรปานกลาง สนใจรายห้อปานกลาง พอใจ ผลิตภัณฑ์ระดับมาก

7. ผู้บริโภคชาย อายุ 31-40 ปี ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว ต้องการ ความสำเร็จสูง มีค่านิยมความเป็นส่วนตัว บริโภคอาหารเสริมอย่างสม่ำเสมอ ปริมาณการซื้อปาน กกลาง พอใจผลิตภัณฑ์น้อย

8. ผู้บริโภคชาย อายุ 26-50 ปี ใช้ผลิตภัณฑ์ยารักษาโรค เครื่องสำอาง และอาหาร ซื้อสินค้าสม่ำเสมอ ภูมิใจในสินค้าไทย สนใจรายห้อปานกลางถึงไม่สนใจเลย

9. ผู้บริโภคหญิง อายุ 19-40 ปี สังคมระดับกลางที่สำเร็จในอาชีพ บริโภค เครื่องสำอาง ใช้สม่ำเสมอ ในปริมาณมาก ให้ความสำคัญต่อรายห้อ มีความรู้เรื่องสมุนไพรที่ซื้อ ปานกลาง พอใจสินค้าในระดับมากถึง極

10. ผู้บริโภคชาย อายุ 41-50 ปี กลุ่มสังคมระดับกลางที่สำเร็จในอาชีพ มีความ เป็นตัวของตัวเอง ใช้สินค้าที่ทันสมัย บริโภคเครื่องสำอาง และยา.rักษาโรค มีความรู้เรื่อง สมุนไพรที่ซื้อในระดับมาก มีความพอใจผลิตภัณฑ์สมุนไพรสูง

11. ผู้บริโภคหญิง อายุ 41-50 ปี สังคมระดับกลางที่สำเร็จในอาชีพ มีค่านิยม ประส蒂ทิชิวิพ บริโภคเครื่องสำอาง อาหารเสริมสุขภาพ และอาหาร ใช้สินค้าเป็นประจำใน ปริมาณสูง พอใจสินค้าในระดับมาก

12. ผู้บริโภคข้าราชการชาย อายุ 41-50 ปี มีค่านิยมความสำเร็จ มีระเบียน เหตุผล ใช้ผลิตภัณฑ์เครื่องสำอาง ในปริมาณน้อย

13. ผู้บริโภคชายและหญิง อายุ 41-50 ปี กลุ่มสังคมแรงงานที่มีทักษะ มีค่านิยม ความเป็นส่วนตัว และสนใจสภาพแวดล้อม ชอบสังคมและต้องต่อสู้ด้วย ใช้สินค้าที่ทันสมัย และจำเป็นต้องใช้เงินซื้อ บริโภคหารักษาโรค และอาหารในปริมาณมาก มีความรู้เรื่องสมุนไพร มากที่สุด และพอใจผลิตภัณฑ์มากที่สุด

14. ผู้บริโภคชายและหญิง อายุ 19-40 ปี ชั้นสังคมแรงงานที่มีทักษะ และ ระดับกลางที่สำเร็จในอาชีพ มีค่านิยมที่ประส蒂ทิชิวิพ บริโภคอาหารเสริมและยา.rักษาโรค ใน ปริมาณปานกลาง มีทัศนคติที่คือต่อผลิตภัณฑ์สมุนไพรไทย

15. ผู้บริโภคหญิงอายุต่ำกว่า 19 ปี มีค่านิยมความสำเร็จ และความก้าวหน้า บริโภคเครื่องสำอาง พอใจผลิตภัณฑ์ที่ความประทับด สนใจรายห้อเด็กน้อย มีทัศนคติปานกลาง ต่อผลิตภัณฑ์

16. ผู้บริโภคชาย อายุ 41-50 ปี ชั้นสังคมผู้ค้าเก่า มีรายได้สูง บริโภคผลิตภัณฑ์ เครื่องสำอาง ภูมิใจในสินค้าไทย สนใจรายห้อเด็กน้อย มีความรู้เรื่องสมุนไพรน้อย มีความพอใจ ต่อผลิตภัณฑ์สมุนไพร ในระดับน้อย

17. ผู้บริโภคชาย อายุ 19-40 ปี กลุ่มสังคมระดับกลางที่สำเร็จในอาชีพ บริโภค ยาวยาโรค ใช้อ่างสบู่สำหรับอาบน้ำ พอใจคุณภาพสินค้า สนใจรายห้อเด็กน้อย

ค. ตลาดขนาดกลาง มีส่วนตลาด ดังนี้

ผู้บริโภคชายและหญิง อายุ 19-40 ปี กลุ่มสังคมระดับกลางที่สำเร็จในอาชีพ บริโภค เครื่องสำอาง อาหาร อาหารเสริมสุขภาพ และยาวยาโรค ภูมิใจในสินค้าไทย สนใจรายห้อเด็กน้อย มีทัศนคติที่คิดถึงเย็บ ๆ ต่อผลิตภัณฑ์สมุนไพร

ง. ตลาดตามประเภทสินค้า

二

1. ผลิตภัณฑ์เครื่องสำอาง

มีทางเลือกตลาดเป้าหมายดังนี้

1.1 ตลาดมวลชน ได้แก่ เพศหญิง อายุ 30-50 ปี สังคมระดับกลางที่สำเร็จในอาชีพ พนักงานปฏิบัติและข้าราชการ บริโภคผลิตภัณฑ์ในระดับมาก และใช้เป็นประจำ พอใจสินค้าที่คุณภาพ สนใจห้องน้ำที่สุด มีความรู้เรื่องสมุนไพรมากถึงมากที่สุด พอใจ ผลิตภัณฑ์ระดับมาก

1.2 ตลาดเฉพาะ มีทางเลือกต่อไปนี้

1.2.1 เพศหญิง อายุตั้งแต่ 19-40 ปีจนไป อาชีพรับจ้าง พนักงานปฏิบัติและข้าราชการ ใช้ในปริมาณน้อย มีทัศนคติเย็บ ๆ ต่อผลิตภัณฑ์สมุนไพร ภูมิใจที่ผลิตภัณฑ์เป็นสินค้าไทย

1.2.2 เพศหญิง อายุต่ำกว่า 19 ปี สังคมระดับกลาง มีค่านิยมที่ความสำเร็จ และความก้าวหน้า มีค่านิยมต้องฝ่าฟันและต่อสู้ด้วยตัวเอง พอใจผลิตภัณฑ์ที่ความประทับด สนใจรายห้อเด็กน้อย มีความรู้เรื่องสมุนไพรปานกลาง มีทัศนคติที่คิดมากถึงเย็บ ๆ ต่อ ผลิตภัณฑ์สมุนไพร

1.2.3 เพศชาย อายุ 41-50 ปี สังคมผู้ค้าเก่า รายได้สูง บริโภค ปริมาณน้อย ภูมิใจที่เป็นสินค้าไทย สนใจรายห้อเด็กน้อย มีความรู้เรื่องสมุนไพรน้อย มีทัศนคติ ต่อผลิตภัณฑ์สมุนไพรระดับน้อย

2. ผลิตภัณฑ์เครื่องสำอาง อาหารเสริมสุขภาพ ยารักษาโรคและอาหาร น้ำทางเลือกตลาดเป้าหมาย ดังนี้

2.1 ตลาดมวลชน ได้แก่ ผู้บริโภคชายและหญิง อายุตั้งแต่ 19-25 ปี กลุ่มสังคมระดับกลางที่สำเร็จในอาชีพ ใช้ผลิตภัณฑ์บ้างในระดับน้อยถึงปานกลาง มีทัศนคติเชย ๆ ต่อผลิตภัณฑ์สมุนไพรไทย

2.2 ตลาดขนาดกลาง ได้แก่ ชายและหญิง อายุ 26-40 ปี กลุ่มสังคมระดับกลางที่สำเร็จในอาชีพ ใช้ผลิตภัณฑ์บ้าง ในระดับปานกลาง ซึ่งเมื่อมีการจัดแสดงสินค้า สนใจรายห้อเล็กน้อย มีทัศนคติเชย ๆ ต่อผลิตภัณฑ์สมุนไพรไทย

2.3 ตลาดเฉพาะ

การบริโภคผลิตภัณฑ์เครื่องสำอาง แบ่งกลุ่มผู้บริโภคได้ดังนี้

1. กลุ่มผู้บริโภคเครื่องสำอาง
2. กลุ่มผู้บริโภคเครื่องสำอาง อาหารเสริมสุขภาพ ยารักษาโรค และอาหาร

3. กลุ่มผู้บริโภคเครื่องสำอาง ยารักษาโรค และอาหารเสริมสุขภาพ
4. กลุ่มผู้บริโภคเครื่องสำอาง อาหาร และอุปกรณ์เสริมสุขภาพ
5. กลุ่มผู้บริโภคเครื่องสำอาง และอาหารเสริมสุขภาพ
6. กลุ่มผู้บริโภคเครื่องสำอาง และยารักษาโรค

1. กลุ่มผู้บริโภคเครื่องสำอาง จัดกลุ่มผู้บริโภคและเรียงลำดับทางเลือกตลาดเป้าหมายได้ดังนี้

1. หญิง อายุ 30-50 ปี กลุ่มสังคมระดับกลางที่สำเร็จในอาชีพ และพนักงานปฏิบัติ ข้าราชการ บริโภคผลิตภัณฑ์สมุนไพรในระดับมาก และใช้เป็นประจำ พ่อใจสินค้าที่คุณภาพ สนใจห้องถึงมากที่สุด มีความรู้เรื่องสมุนไพรที่ซื้อมากถึงมากที่สุด พ่อใจผลิตภัณฑ์ระดับมาก (ส่วนตลาดปริมณฑล ขนาดตลาด 8.0%)

2. หญิงโสด อายุ 19-40 ปี สังคมระดับกลางที่สำเร็จในอาชีพ ใช้ผลิตภัณฑ์สมำเสນอ ในปริมาณมากเมื่อเปรียบเทียบกับเพื่อน พ่อใจสินค้าที่คุณภาพ สนใจรายห้อระดับมาก มีความรู้เรื่องสมุนไพรระดับปานกลางถึงมาก ระดับความพ่อใจสินค้ามากถึงเลย ๆ (ส่วนตลาดจังหวัดสงขลา ขนาดตลาด 5.1%)

3. หญิงอายุตั้งแต่ต่ำกว่า 19 ปี ถึง 40 ปีขึ้นไป อาชีพรับจ้าง กลุ่มพนักงานปฏิบัติและข้าราชการ ใช้ผลิตภัณฑ์บ้าง ในอัตราที่น้อยกว่าเมื่อเทียบกับเพื่อน มีความรู้สึกเชย ๆ ต่อผลิตภัณฑ์ ภูมิใจที่ผลิตภัณฑ์เป็นสินค้าไทย

4. หญิงอายุมากกว่า 19 ปี กลุ่มสังคมระดับกลางที่สำเร็จในอาชีพ ค่านิยมส่วนบุคคลที่ความสำเร็จและความก้าวหน้า ค่านิยมในการดำรงชีวิตต้องฝ่าฟันและต่อสู้ด้วยตัวเอง พอใจ พลิตภัยที่ความประทับใจ สนใจรายห้อเล็กน้อย มีความรู้เรื่องสมุนไพรที่ซื้อปานกลาง มีทัศนคติที่คิดถึงเฉย ๆ ต่อผลิตภัณฑ์สมุนไพร (ส่วนตลาดปริมณฑล ขนาดตลาด 1.0%)

5. ชาย อายุ 41-50 ปี สังคมผู้ดีเก่า รายได้สูง ค่านิยมความสำเร็จ มีระเบียบเหตุผล ชอบพูดคุยกับ บริโภคผลิตภัณฑ์สมุนไพรบ้างในปริมาณน้อยเมื่อเทียบกับเพื่อน ๆ พอใจ พลิตภัยที่ภูมิใจในสินค้าไทย สนใจรายห้อเล็กน้อย มีความรู้เรื่องสมุนไพรที่ซื้อน้อย มีทัศนคติความพอยใจต่อผลิตภัณฑ์ระดับน้อย (ส่วนตลาดปริมณฑล ขนาดตลาด 0.5%)

2. เครื่องสำอาง อาหารเสริมสุขภาพ ยาரักษารोคร อาหาร

2.1 ตลาดมวลชน ได้แก่

ชายและหญิง อายุตั้งแต่ 19 ปี ถึง 25 ปี กลุ่มสังคมระดับกลางที่สำเร็จในอาชีพ ใช้ผลิตภัณฑ์บ้างในระดับน้อยถึงปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบกับเพื่อน มีความรู้สึกเฉย ๆ ต่อผลิตภัณฑ์สมุนไพรไทย (ส่วนตลาดกรุงเทพฯ ขนาดตลาด 75.5%)

2.2 ตลาดคนดังกลาง ได้แก่

ชายและหญิง อายุ 26-40 ปี กลุ่มสังคมระดับกลางที่สำเร็จในอาชีพ ใช้ผลิตภัณฑ์บ้างในปริมาณที่เท่า ๆ กันเพื่อน ซึ่งเมื่อมีการจัดแสดงสินค้า พอยใจที่ความภูมิใจในสินค้าไทย สนใจรายห้อเล็กน้อย มีทัศนคติเฉย ๆ ผลิตภัณฑ์สมุนไพรไทย (ส่วนตลาดปริมณฑล ขนาดตลาด 17.6%)

2.3 ตลาดเฉพาะ ได้แก่

หญิง อายุ 41-50 ปี กลุ่มสังคมระดับกลางที่สำเร็จในอาชีพ ค่านิยมส่วนบุคคลที่ประสีพิธีภาพ ค่านิยมการดำรงชีวิตคือมีระเบียบเหตุผล นิยามตนเองคือผู้ที่ต้องการความสำเร็จ ใช้ผลิตภัณฑ์เป็นประจำ ปริมาณที่ใช้มากเมื่อเปรียบเทียบกับเพื่อน มีความรู้เรื่องสมุนไพรที่ซื้อพอสมควร พอยใจสินค้าระดับมากที่สุด (ส่วนตลาดปริมณฑล ขนาดตลาด 2.5%)

3. เครื่องสำอาง ยารักษาโรค และอาหารเสริมสุขภาพ

3.1 ตลาดมวลชน ได้แก่

หญิงและชาย อายุตั้งแต่ต่ำกว่า 19 ปี ถึง 50 ปี ชั้นสังคมระดับกลางที่สำเร็จในอาชีพ และพนักงานปฏิบัติ ข้าราชการ นิยามตนคือ ผู้ที่ต้องการความสำเร็จ เป็นตัวของตัวเอง และขัน ซึ่งสินค้ามีความน่าสนใจและเมื่อมีการจัดแสดงสินค้า พอยใจสินค้าที่คุณภาพ มีความรู้เรื่องสมุนไพรปานกลาง มีทัศนคติเฉย ๆ ต่อผลิตภัณฑ์สมุนไพรไทย (ส่วนตลาดจังหวัดสงขลา ขนาดตลาด 73.8%)

3.2 ตลาดเฉพาะ ได้แก่

หญิง อายุ 31-50 ปี อาร์พค้าขาย เกษตรกร และรับจ้าง ต้องการความสำเร็จ ขยัน และต้องดื่นرنในชีวิต ใช้ผลิตภัณฑ์เป็นประจำ ในปริมาณมากเมื่อเทียบกับเพื่อน ๆ ซึ่งสินค้าสำเนา เช่น พอยิ่งสินค้าที่คุณภาพ และภูมิใจในสินค้าไทย ไม่สนใจรายห้อเลย มีความรู้เรื่องสมุนไพรในระดับมาก และพอยิ่งผลิตภัณฑ์สมุนไพรในระดับมาก (ส่วนตลาดจังหวัดขอนแก่น ขนาดตลาด 7.5%)

4. เครื่องสำอาง อาหาร และอาหารเสริม

ตลาดเฉพาะ ได้แก่

ชายและหญิง อายุ 26-30 ปี และ 51 ปีขึ้นไป กลุ่มสังคมระดับกลาง พนักงานปฏิบัติ ข้าราชการ และผู้ที่ประสบความสำเร็จในอาชีพ มีค่านิยมที่ความสำเร็จและความเป็นส่วนตัว นิยมตนเองเป็นผู้ที่ขยัน และเป็นตัวของตัวเอง (ส่วนตลาดจังหวัดเชียงใหม่ ขนาดตลาด 6.5%)

5. เครื่องสำอาง และอาหารเสริมสุขภาพ

二

5.1 ตลาดมวลชน ได้แก่

5.1.1 หญิง อายุ 19-40 ปี กลุ่มสังคมระดับกลาง พนักงานปฏิบัติ และข้าราชการ ที่ต้องการความสำเร็จ และเป็นตัวของตัวเอง ใช้สินค้าน้อยหรือเท่ากับเมื่อเบร์ยนเทียบ กับเพื่อน ใช้สำเนา เช่น พอยิ่งสินค้าที่คุณภาพ จำนวนมาก มีทักษะดีเยี่ยม ๆ ถึงพอใจมาก ต่อ ผลิตภัณฑ์สมุนไพรไทย พอยิ่งผลิตภัณฑ์ที่คุณภาพ และความภูมิใจในสินค้าไทย (ส่วนตลาดจังหวัดขอนแก่น ขนาดตลาด 81.0%)

5.1.2 หญิง อายุ ต่ำกว่า 19 ปี ถึง 25 ปี กลุ่มสังคมระดับกลางที่สำเร็จในอาชีพ และแรงงานมีทักษะ พอยิ่งคุณภาพสินค้า สินใจรายห้อปานกลาง ปริมาณการใช้น้อย และเท่ากับเมื่อเบร์ยนเทียบกับเพื่อน มีทักษะดีเยี่ยม ๆ และพอใจมากต่อผลิตภัณฑ์ (ส่วนตลาดปริมณฑล ขนาดตลาด 64.9%)

5.2 ตลาดเฉพาะ ได้แก่

หญิง อายุ 19-40 ปี อาร์พพนักงานเอกสาร กลุ่มสังคมระดับกลางที่สำเร็จในอาชีพ ใช้ผลิตภัณฑ์สำเนา เช่น พอยิ่งสินค้าที่คุณภาพ ในระดับมากเมื่อเบร์ยนเทียบกับเพื่อน พอยิ่งสินค้าระดับมากและภูมิใจในสินค้าไทย (ส่วนตลาดกรุงเทพฯ ขนาดตลาด 4%)

6. เครื่องสำอางและยารักษาโรค

6.1 คลาดมวลชน ได้แก่

หญิงและชาย อายุ 19-50 ปี กลุ่มสังคมระดับกลางพนักงานปฏิบัติและข้าราชการ และผู้ใช้แรงงานที่มีทักษะ มีค่านิยมที่ประส蒂ชิฟิล์ ความสำเร็จ และความก้าวหน้า ปรินามการ

6.2 คลาดเฉพาะ ได้แก่

ชาย อายุ 41-50 ปี ในสังคมระดับกลางที่สำเร็จในอาชีพ นิยามตนเองคือ ผู้ที่เป็นตัวของตัวเอง บุคลิกภาพการใช้สินค้าชอบของใหม่ และทันสมัย ใช้สินค้าปริมาณมาก ซื้อสินค้าเสมอ พอยิคุณภาพสินค้า สนใจรายห้อ ปานกลางถึงมากที่สุด มีความรู้เรื่องสมุนไพรที่ใช้มาก พึงพอใจผลิตภัณฑ์ระดับมาก (ส่วนคลาดจังหวัดสงขลา ขนาดคลาด 2.5%)

ใช้น้อย สนใจรายห้อปานกลาง มีความรู้เรื่องสมุนไพรที่ซื้อปานกลาง และมีความพอใจผลิตภัณฑ์สมุนไพรในระดับมาก

7. ผลิตภัณฑ์อาหารเสริมสุขภาพ

การบริโภคอาหารเสริมสุขภาพ แบ่งกลุ่มผู้บริโภคได้ดังนี้

1. กลุ่มผู้บริโภคอาหารเสริมสุขภาพ
2. กลุ่มผู้บริโภคอาหารเสริมและยารักษาโรค

1. อาหารเสริมสุขภาพ จัดกลุ่มผู้บริโภคและเรียงลำดับทางเลือกคลาดเป้าหมาย ได้ดังนี้ คลาดเฉพาะ ได้แก่

1.1 ชายและหญิงโสด อายุ 26-30 ปี กลุ่มสังคมระดับกลาง พนักงานปฏิบัติและข้าราชการ ไม่เคยใช้ผลิตภัณฑ์สมุนไพร ซื้อเพื่อเป็นของขวัญ พอยิสินค้าที่ความภาคภูมิใจในสินค้าไทย อัตราการใช้น้อย ไม่สนใจรายห้อ มีทศนคติเชย ๆ ต่อผลิตภัณฑ์สมุนไพร (ส่วนคลาดกรุงเทพฯ ขนาดคลาด 1.5 %)

1.2 ชายอายุ 51 ปี ขึ้นไป อาชีพธุรกิจส่วนตัว กลุ่มสังคมระดับกลางที่สำเร็จในอาชีพ ค่านิยมส่วนบุคคล คือ ความสำเร็จ ชอบสังคม นิยามตนเอง คือ ผู้ที่ชอบสังสรรค์ บุคลิกภาพการใช้สินค้า คือ ไม่ชอบการเปลี่ยนแปลง บริโภคสินค้าเป็นประจำ ปริมาณมากเมื่อเทียบกับเพื่อน พอยิสินค้ามีความภูมิใจในสินค้าไทย สนใจรายห้อเล็กน้อย มีความรู้เรื่องสมุนไพรที่ซื้อระดับมาก มีความพอใจผลิตภัณฑ์ในระดับน้อย (ส่วนคลาดเชิงใหม่ ขนาดคลาด 0.5 %)

1.3 ชายโสดอายุ 19-40 ปี กลุ่มสังคมระดับกลางที่สำเร็จในอาชีพและผู้ใช้แรงงานรายได้น้อย มีค่านิยมส่วนบุคคลที่ประส蒂ชิฟิล์ นิยามตนเอง คือ ผู้ที่บันดาลและต้องการความสำเร็จ บริโภคสินค้าเป็นประจำ และยังไม่เคยบริโภคสมุนไพรเลย ซื้อใช้สนับสนุน ปริมาณการใช้น้อย มี

ทั้งผู้ที่สนใจรายห้าระดับมาก และไม่สนใจรายห้าเดียว มีความรู้เรื่องสมุนไพร ระดับปานกลางถึงมาก มีความพอยาหลักภัณฑ์ระดับน้อย (ส่วนต่อภาคเชียงใหม่ ขนาดคลาด 1.0 %)

1.4 ชายอายุ 31-40 ปี ประกอบธุรกิจส่วนตัว ต้องการความสำเร็จสูง มีค่านิยมส่วนบุคคลที่ความเป็นส่วนตัวและความสำเร็จ ต่างชีวิตมีภูมิระเบียบ มีเหตุผล ขยันบริโภคอาหารเสริม สม้ำเสนอ พอใจสินค้าที่ความภูมิใจในสินค้าไทย ปริมาณการซื้อเท่าๆ กับเพื่อน ไม่สนใจรายห้าเดียว มีความรู้เรื่องสมุนไพรที่ซื้อในระดับมากที่สุด ปานกลาง และน้อยที่สุด ระดับความพอยาหลักภัณฑ์น้อย (ส่วนต่อภาคจังหวัดขอนแก่น ขนาดคลาด 1.5%)

1. อาหารเสริมและยารักษาโรค

ตลาดเฉพาะ ได้แก่

1.1 หญิง อายุ 31-50 ปี อาชีพค้าขาย เกษตรกร และรับจ้าง กลุ่มสังคมระดับกลางที่สำเร็จในอาชีพ พนักงานปฏิบัติและข้าราชการ ต้องการความสำเร็จ ขยัน และต้องดื่มน้ำในชีวิต ใช้หลักภัณฑ์ เป็นประจำในปริมาณมาก เมื่อเทียบกับเพื่อน ๆ ซื้อบ่ายางสม้ำเสนอ พอใจสินค้าที่คุณภาพและภูมิใจในสินค้าไทย ไม่สนใจรายห้าเดียว มีความรู้เรื่องสมุนไพรที่ซื้อในระดับมาก และพอยาหลักภัณฑ์สมุนไพรในระดับมาก (ส่วนต่อภาคจังหวัดขอนแก่น ขนาดคลาด 7.5%)

1.2 ชายและหญิง อายุ 19-40 ปี กลุ่มสังคมผู้ใช้แรงงานที่มีทักษะและระดับกลางที่สำเร็จในอาชีพ มีค่านิยมส่วนบุคคลที่ประสีทิธิกาพ ซื้อสินค้าเลือกที่ความทันสมัย ปริมาณการใช้ปานกลาง พอใจหลักภัณฑ์ระดับมาก มีความรู้เรื่องสมุนไพรที่ซื้อระดับมาก (ส่วนต่อภาคปริมณฑล ขนาดคลาด 1.5 %)

1.3 ชาย อายุ 19-25 ปี และ 51 ปี ขึ้นไป กลุ่มสังคม พนักงานปฏิบัติ ข้าราชการ และผู้ใช้แรงงานที่มีทักษะ มีค่านิยมความสะอาดสวยงามและความเป็นส่วนตัว ต่างชีวิตอย่างมีระเบียบมีเหตุผล ทะเยอทะยานและต้องดื่มน้ำ ซื้อสินค้าเมื่อจำเป็น และสนใจสินค้าทันสมัย บริโภคสินค้าเป็นประจำ ปริมาณการซื้อเท่ากับเพื่อน ๆ สนใจรายห้าเดียวปานกลาง มีความรู้เรื่องสมุนไพรที่ซื้อปานกลาง มีทัศนคติเชย ๆ ถึงพอยาหลักภัณฑ์ (ส่วนต่อภาคจังหวัดขอนแก่น ขนาดคลาด 1.5%)

ค. หลักภัณฑ์ยารักษาโรค

การบริโภคหลักภัณฑ์ยารักษาโรค แบ่งกลุ่มผู้บริโภคได้ ดังนี้

1. กลุ่มผู้บริโภคขายรักษาโรค
2. กลุ่มผู้บริโภคยารักษาโรค และอาหารเสริม
3. กลุ่มผู้บริโภคขายรักษาโรค และอาหาร

1. ยารักษาโรค จัดกลุ่มผู้บริโภคและเรียงลำดับทางเดื่อกคลาดเป้าหมาย ได้ดังนี้ คลาดเฉพาะ ได้แก่

1.1 ชาย อายุ 19-40 ปี แต่งงานแล้วยังไม่มีบุตร บุตรโตแล้ว และบุตรแต่งงานแล้ว มีรายได้ตั้งแต่ 5,000 บาท ถึง 30,000 บาท ปัจจุบันไป กลุ่มสังคมระดับกลางที่สำเร็จในอาชีพใช้ผลิตภัณฑ์บ้าง ใช้สม้ำءเสมอ ในปริมาณที่เท่ากับเพื่อน พอยิ่งที่คุณภาพสินค้า สนใจรายห้อ น้อย (ส่วนคลาดกรุงเทพฯ ขนาดคลาด 5.0%)

1.2 หญิง อายุ 31-50 ปี สังคมระดับกลางที่สำเร็จในอาชีพ และผู้ใช้แรงงานรายได้น้อย มีค่านิยมส่วนบุคคลที่ความก้าวหน้า และประสิทธิภาพ ค่านิยมในการดำรงชีวิตคือความพยาบาลผู้อ่อน ให้ความดูแลองค์คือ ผู้ที่ต้องการความสำเร็จ ไม่สนใจรายห้อเลย และบางกลุ่มก่อสันใจมาก มีความรู้เรื่องสมุนไพรที่ซื้อระดับน้อย ระดับความพอใจผลิตภัณฑ์น้อย (ส่วนคลาดจังหวัดขอนแก่น ขนาดคลาด 3.0%)

1.3 ชาย อายุ 41 ปัจจุบันไป มีสมาชิกในครอบครัวมากกว่า 5 คน กลุ่มสังคมแรงงานที่มีทักษะ และแรงงานรายได้น้อย ใช้ผลิตภัณฑ์สมุนไพรบ้างและไม่เคยใช้เลย ซื้อเมื่อมีการจัดแสดงสินค้า พอยิ่งผลิตภัณฑ์ที่ภูมิใจที่เป็นสินค้าไทย ใช้ปริมาณเท่ากับเพื่อน ๆ สนใจรายห้อปานกลาง มีความรู้เรื่องสมุนไพรที่ซื้อปานกลาง มีทักษะพิเศษ ไม่มาก (ส่วนคลาดปริญญา ขนาดคลาด 2.0%)

1.4 ชาย อายุ 31-40 ปี สังคมผู้ดีเก่ามีรายได้สูง มีค่านิยมส่วนบุคคลที่ประสิทธิภาพ ชอบสังคม ต้องการการยอมรับจากสังคม เป็นผู้เปิดรับสินค้าใหม่ ต้องเป็นผู้ใช้ลำดับแรก ใช้สินค้าในปริมาณที่น้อยเมื่อเปรียบเทียบกับเพื่อน มีความรู้เรื่องสมุนไพรน้อย และพอยิ่งต่อผลิตภัณฑ์สมุนไพรในระดับน้อย (ส่วนคลาดจังหวัดเชียงใหม่ ขนาดคลาด 0.5%)

1.5 ผู้บริโภคหญิง อายุ 51 ปัจจุบันไป อาชีพธุรกิจส่วนตัว สังคมระดับกลางที่สำเร็จในอาชีพ และแรงงานมีทักษะ มีค่านิยมความสำเร็จ ก้าวหน้าและสะความสวยงาม ดำรงชีวิตอย่างมีระเบียบทดမด นิยามตนเองคือ ผู้ที่เขียน ปรินัยการใช้ผลิตภัณฑ์ปานกลาง มีความรู้เรื่องสมุนไพรที่ซื้อปานกลาง มีทักษะพิเศษ ๆ ที่พอยิ่งมากต่อผลิตภัณฑ์สมุนไพรไทย (ส่วนคลาดจังหวัดสงขลา ขนาดคลาด 4.0%)

1.6 ชาย อายุต่ำกว่า 19 ปี กลุ่มสังคมระดับกลางที่สำเร็จในอาชีพ มีค่านิยมความก้าวหน้า ชอบสังคมและต้องคือสู่คืนรุ่น ไม่ใช่ผลิตภัณฑ์ ซื้อเพื่อเป็นของขวัญ พอยิ่งผลิตภัณฑ์ระดับมาก พอยิ่งที่ความประทัย มีทักษะพิเศษ ๆ ต่อผลิตภัณฑ์ (ส่วนคลาดกรุงเทพฯ ขนาดคลาด 2.5%)

1.7 ชาย อายุ 41-50 ปี ชั้นสังคมพนักงานปฏิบัติและข้าราชการ ค่านิยมความสำเร็จ ดำเนินชีวิตอย่างมีระเบียบทดမด พอยิ่งสินค้าที่คุณภาพ ปริมาณการใช้น้อยเมื่อเทียบ

กับเพื่อน สนใจรายห้องมากที่สุด มีความรู้เรื่องสมุนไพรที่ซื่อสัมภានยิ่งๆ ต่อผลิตภัณฑ์สมุนไพรน้อย (ส่วนคลาดจังหวัดสงขลา ขนาดคลาด 0.5%)

1.8 ชาย อายุ 31-40 ปี สังคมผู้ใช้แรงงาน รายได้น้อย มีค่านิยมความสะอาดสวยงาม นิยามตนเองคือ ผู้ที่ต้องการความสำเร็จ ไม่บริโภคผลิตภัณฑ์แต่ซื้อสินค้าเพื่อเป็นของขวัญ พ่อใจสินค้าที่คุณภาพ ปริมาณการใช้น้อย ไม่สนใจรายห้องเลย มีความรู้เรื่องสมุนไพรที่ซื่อสัมภានยิ่งๆ ต่อผลิตภัณฑ์สมุนไพรไทย (ส่วนคลาดจังหวัดสงขลา ขนาดคลาด 0.5%)

2. ยาธิกษาโรค เครื่องสำอางและอาหาร จัดกลุ่มผู้บริโภคและตลาดเป้าหมายได้ดังนี้ ตลาดเฉพาะ ได้แก่

ผู้บริโภคชาย อายุ 26-50 ปี ชั้นสังคมแรงงานมีทักษะ พนักงานปฏิบัติข้าราชการและผู้ใช้แรงงานรายได้น้อย ใช้ผลิตภัณฑ์สมุนไพรในปริมาณน้อยเมื่อเบริกนเทียบกับเพื่อน ซื้อส่วนมาก พ่อใจสินค้าที่ความคุ้มค่าในสินค้าไทย สนใจรายห้องปานกลางถึงไม่สนใจเลย มีทักษะดีๆ ต่อผลิตภัณฑ์สมุนไพรไทย (ส่วนคลาดจังหวัดสงขลา ขนาดคลาด 10.1%)

3. ยาธิกษาโรค อาหาร และอาหารเสริมสุขภาพ จัดกลุ่มผู้บริโภคและตลาดเป้าหมายได้ดังนี้ ตลาดเฉพาะ ได้แก่

ชายโสด อายุ 19-25 ปี กลุ่มสังคมแรงงานที่มีทักษะ ไม่เคยใช้ผลิตภัณฑ์ ซื้อเพื่อเป็นของขวัญ และอื่นๆ มีความรู้เรื่องสมุนไพรที่ซื่อสัมภានยิ่งๆ มีทักษะดีๆ ต่อผลิตภัณฑ์สมุนไพร (ส่วนคลาดปริมณฑล ขนาดคลาด 3.5%)

4. ยาธิกษาโรค และอาหาร จัดกลุ่มผู้บริโภคและเริ่งคำดับตลาดเป้าหมายได้ดังนี้ ตลาดเฉพาะ ได้แก่

1.1 ชายและหญิง อายุ 41-50 ปี กลุ่มสังคมผู้ใช้แรงงานที่มีทักษะ ใช้ผลิตภัณฑ์เป็นประจำในปริมาณมาก พ่อใจที่คุณภาพ ระดับความพอใจมากที่สุด (ส่วนคลาดปริมณฑล ขนาดคลาด 1.0%)

1.2 หญิง อายุ 41 ปีขึ้นไป กลุ่มสังคมผู้ใช้แรงงานมีทักษะ มีค่านิยมความเป็นส่วนตัว นิยามตนเองคือ ขยัน เป็นตัวของตัวเอง ใช้ผลิตภัณฑ์บ้างถึงใช้เป็นประจำ ปริมาณการใช้สูง สนใจรายห้องมาก มีความรู้เรื่องสมุนไพรที่ซื่อสัมภានยิ่งๆ มีความพึงพอใจผลิตภัณฑ์ในระดับมาก (ส่วนคลาดจังหวัดเชียงใหม่ ขนาดคลาด 4.5%)

๔. อาหาร แบ่งกลุ่มผู้บริโภคได้ดังนี้

ผู้บริโภคอาหารจ้ากผลิตภัณฑ์สมุนไพร จัดกลุ่มผู้บริโภคและเรียงลำดับทางเลือกตามเป้าหมายได้ ดังนี้

ตลาดเฉพาะ ได้แก่

1.1 ข้าราชการหญิง อายุ 31-40 ปี มีค่านิยมส่วนบุคคลที่ประส蒂ทิวภาพและความก้าวหน้า ต้องการความสำเร็จ และมีค่านิยมในการดำเนินชีวิตคือ มีกฎระเบียบทดสอบ เป็นผู้มีความเป็นตัวของตัวเอง และต้องการการยอมรับจากสังคม ใช้ผลิตภัณฑ์มากเมื่อเปรียบเทียบกับเพื่อน สนใจรายห้อปานกลางถึงไม่น่าสนใจเลย มีความรู้เรื่องสมุนไพรมากถึงน้อย และพอใจผลิตภัณฑ์มากที่สุดถึงมาก (ส่วนตลาดจังหวัดขอนแก่น ขนาดตลาด 4.0%)

1.2 ข้าราชการและพนักงานเอกชน ชายหญิง อายุ 19-40 ปี มีค่านิยมความเป็นส่วนตัว ชอบเข้าสังคมและทะเยอทะยาน ต้องการความสำเร็จและชอบผงผุกภัย พ่อใจผลิตภัณฑ์ที่คุณภาพและอื่น ๆ ไม่มีผลจ้างเคียง สมัยนิยม ปริมาณการใช้สินค้าน้อยเมื่อเทียบกับเพื่อน สนใจรายห้อปานกลางถึงไม่น่าสนใจเลย มีความรู้เรื่องสมุนไพรที่ซื้อปานกลางถึงน้อยที่สุด พ่อใจผลิตภัณฑ์ระดับน้อยถึงน้อยที่สุด (ส่วนตลาดจังหวัดขอนแก่น ขนาดตลาด 1.0%)

๕. ไม่เคยใช้ผลิตภัณฑ์สมุนไพรไทย หรือซื้อผลิตภัณฑ์อื่น ๆ

จัดกลุ่มผู้บริโภคได้ ดังนี้

1. ชายโสต อายุต่ำกว่า 19 ปี ถึง 25 ปี กลุ่มสังคมระดับกลางที่สำเร็จในอาชีพ และผู้ใช้แรงงานที่มีทักษะพอสมควร มีทัศนคติเฉย ๆ ต่อผลิตภัณฑ์สมุนไพร (ส่วนตลาดกรุงเทพฯ ขนาดตลาด 5.0%)

2. หญิงโสต อายุ 19-25 ปี กลุ่มสังคมระดับกลางที่สำเร็จในอาชีพ มีค่านิยมความก้าวหน้า มีกฎระเบียบทดสอบ การดำเนินชีวิตเป็นคนบัน พ่อใจผลิตภัณฑ์สมุนไพรที่ความประทับใจน้อย ไม่น่าสนใจรายห้อสินค้า มีความรู้เรื่องสมุนไพรน้อยที่สุด รู้สึกเฉย ๆ ต่อผลิตภัณฑ์สมุนไพรไทย (ส่วนตลาดจังหวัดขอนแก่น ขนาดตลาด 0.5%)

5.4 อภิปรายผลและเสนอแนะ

1. ผู้บริโภคผลิตภัณฑ์สมุนไพรมีผู้ที่ใช้บ้าง 76.2% ไม่เคยใช้ 11.7% ใช้เป็นประจำ 8.3% ใช้นอก 3.1% และเด็กใช้ 0.7%

มีข้อแนะนำ ดังนี้

ผู้บริโภคที่ใช้เป็นประจำธุรกิจดองรักษาไว้ เพิ่มปริมาณการใช้ ดำเนินการให้สินค้าที่มีอยู่มากเดิมที่แล้วให้ขยายไปใช้สาขาผลิตภัณฑ์ตัวอื่นที่ธุรกิจมีสินค้าที่ผู้บริโภคใช้เป็นประจำมีทั้งอาหาร

เสริมสุขภาพ อาหาร ยารักษาโรค และเครื่องสำอาง ทั้งนี้ธุรกิจอาจเริ่มต้นที่ประกอบการสินค้าประเภทใดประเภทเดียวก่อน หลังจากนั้นสามารถขยายสายผลิตภัณฑ์ได้ จากการศึกษาพบว่า มีผู้บริโภคสินค้าสมุนไพรมากกว่าประเภทเดียวอยู่ด้วยกันหลายส่วนตลาด ธุรกิจสามารถขยายสายผลิตภัณฑ์ได้มากกว่า 2 ประเภท หรือถ้ามุ่งสนใจประเภทเดียวให้สินค้าหนึ่ง ให้ขยายธุรกิจได้ตามส่วนตลาดต่างๆ ที่เบ่งได้

ผู้ที่ใช้บัง มีกลุ่มใหญ่ และส่วนใหญ่มีทักษะด้านน้อยถึงปานกลางต่อผลิตภัณฑ์สมุนไพร ตลอดจนมีความรู้เรื่องสมุนไพรบั้งไม่น่า กะนั้นสิ่งที่นักการตลาดควรคำนึงในการคือ การให้ความรู้และให้ทราบนักถึงคุณค่าของผลิตภัณฑ์สมุนไพร สร้างทักษะให้มีทักษะที่คือต่อผลิตภัณฑ์สมุนไพร การแยกของตัวอย่างหรือการให้ข้อมูลสินค้า ในโอกาสที่มีการจัดแสดงสินค้า จะใช้ได้ผล เนื่องจากผู้บริโภคกลุ่มนี้ส่วนใหญ่จะถูกกระตุ้นการซื้อหรือซื้อสินค้าจากการจัดแสดงสินค้า

สำหรับผู้บริโภคที่ไม่เคยบริโภคผลิตภัณฑ์สมุนไพรเลย มี 2 กลุ่ม ได้แก่ 1) กลุ่มโสด อายุ 19-25 ปี กลุ่มสังคมระดับกลางที่สำเร็จในอาชีพ มีค่านิยมความก้าวหน้า มีภูมิปัญญา นิสัยดี ใจกว้าง พึงพอใจในผลิตภัณฑ์สมุนไพรที่ความประทับใจ ไม่สนใจรายหัว สินค้า มีความรู้เรื่องสมุนไพรน้อยที่สุด มีทักษะโดยฯ ต่อผลิตภัณฑ์สมุนไพรไทย และ 2) ชายโสด อายุต่ำกว่า 19 ปีถึง 25 ปี กลุ่มสังคมระดับกลางที่สำเร็จในอาชีพ และผู้ใช้แรงงานที่มีทักษะ มีทักษะโดยฯ ต่อผลิตภัณฑ์สมุนไพรไทย

ผู้บริโภคทั้งสองกลุ่มนี้มีโอกาสที่จะบริโภคผลิตภัณฑ์สมุนไพร ผู้ผลิตต้องให้ข้อมูลสินค้า ให้ความรู้เรื่องผลิตภัณฑ์ ต้องสร้างให้เกิดการรับรู้ในผลิตภัณฑ์สมุนไพรไทย

ธุรกิจมีแนวทางขยายธุรกิจ ได้ 4 ทางเลือก ดังภาพ 5-1

		ส่วนตลาด	
		เดิน	ใหม่
ประเภทสินค้า	เดิน	ทางเลือก 1	ทางเลือก 2
	ใหม่	ทางเลือก 3	ทางเลือก 4

ภาพ 5-1 ทางเลือกในการขยายธุรกิจ พิจารณาตามส่วนตลาดและประเภทสินค้า

ทางเลือกที่ 1 คือ สินค้าเดินตลาดเดิน ธุรกิจต้องเดินลูกค้าให้เต็มในสินค้าเดิน เช่น ถ้วย บริโภคน้อยให้บริโภคเพิ่มขึ้น หรือเพิ่มจำนวนผู้บริโภคโดย มองหาลูกค้าใหม่ในส่วนตลาดนี้เพื่อเดินตลาดให้เต็ม เช่น ผลิตภัณฑ์เครื่องสำอาง ในตลาดผู้บริโภคผู้หญิง อายุ 30-50 ปี สังคมระดับกลางที่สำเร็จในอาชีพ พนักงานปฏิบัติและข้าราชการ กลุ่มนี้บริโภคสินค้าในปริมาณมาก

ใช้ประจำและพอใช้ผลิตภัณฑ์ มีความรู้เรื่องสมุนไพรที่ใช้ ธุรกิจต้องรักษาไว้ นอกจากราชบั้งค้อเพิ่มจำนวนผู้บริโภคคือผู้ที่ซื้อใช้เครื่องสำอางแบบอ่อนให้มาสนใจเครื่องสำอางสมุนไพร เป็นการเติมลูกค้าในกลุ่มนี้ให้มีจำนวนมากขึ้น และถ้าผู้บริโภคเดิมคือ ผู้บริโภคในตลาดนี้ใช้ผลิตภัณฑ์ เครื่องสำอางสมุนไพรเดิมที่แล้ว (ตลาดอื่นด้วย) ผู้ผลิตยังสามารถหาส่วนตลาดใหม่เพิ่มได้ (ทางเลือก 2) ในส่วนตลาดที่ผู้บริโภคใช้ปริมาณน้อยให้เพิ่มการบริโภค เช่น กลุ่มผู้ชาย อายุ 41-50 ปี สังคมผู้ดีเก่ารายได้สูง บริโภคผลิตภัณฑ์สมุนไพรเครื่องสำอางในปริมาณน้อย มีความรู้เรื่องสมุนไพรที่ใช้น้อย และมีทัศนคติความพอดีอย่างผลิตภัณฑ์สมุนไพรน้อย กลุ่มนี้ผู้ผลิตต้องทำให้ตระหนักรถึงความสำคัญของผลิตภัณฑ์สมุนไพรมากขึ้น ให้ความรู้ผลิตภัณฑ์สมุนไพรมากขึ้น สร้างทัศนคติให้รู้สึกต่อผลิตภัณฑ์ แม้จะเป็นกลุ่มเล็ก ๆ แต่ทำให้นักการตลาดครอบคลุมส่วนตลาดของผลิตภัณฑ์สมุนไพรประเภทเครื่องสำอางได้

ทางเลือก 2 คือ มองหาส่วนตลาดใหม่ ๆ จากสินค้าเดิม สำหรับสินค้าเครื่องสำอาง เช่น ในกลุ่มผู้บริโภคอาหารเสริมและยาการแพทย์แต่ยังไม่เคยบริโภคเครื่องสำอางสมุนไพร คือ กลุ่มชายและหญิง อายุ 19-40 ปี สังคมผู้ใช้แรงงานและมีทักษะ และระดับกลางที่สำเร็จในอาชีพ มีค่านิยมประส蒂ทิคภาพ ชอบสินค้าทันสมัย พอยาผลิตภัณฑ์สมุนไพรที่ใช้ระดับมาก ด้วยมีทัศนคติที่ดีต่อสินค้าสมุนไพรอยู่แล้ว การทำตลาดในลูกค้าดังกล่าว จึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจมาก ควรขยายสู่ตลาดดังกล่าว

ทางเลือก 3 ผู้บริโภคหลักกลุ่มบริโภคสินค้าสมุนไพรในหลากหลายประเภทด้วยกัน เช่น ผู้บริโภคหญิง อายุ 19-40 ปี อาชีพพนักงานเอกสาร กลุ่มสังคมระดับกลางที่สำเร็จในอาชีพ ใช้ผลิตภัณฑ์สม้ำเสนอในระดับมาก พอยาผลิตภัณฑ์มาก และภูมิใจในผลิตภัณฑ์ บริโภคผลิตภัณฑ์สมุนไพรทั้งเครื่องสำอาง และอาหารเสริมสุขภาพ จะนั่นธุรกิจสามารถขยายสายผลิตภัณฑ์ จากเครื่องสำอาง อย่างเดียวเป็นเพิ่มอาหารเสริมสุขภาพ หรืออาจเพิ่มสินค้าประเภทอาหาร ก็ยังได้เช่นกัน เช่น ผู้บริโภคชายและหญิง อายุ 26-30 ปี และ 51 ปีขึ้นไป กลุ่มสังคมระดับกลาง พนักงานปฏิบัติ ข้าราชการ และผู้ที่ประสบความสำเร็จในอาชีพ มีค่านิยมที่ความสำเร็จความเป็นส่วนตัว เป็นผู้ที่ขยันและเป็นตัวของตัวเอง บริโภคผลิตภัณฑ์สมุนไพรถึง 3 ประเภท ได้แก่ เครื่องสำอาง อาหาร และอาหารเสริมสุขภาพ

ทางเลือก 4 ขยายธุรกิจไปยังสินค้าใหม่ และตลาดใหม่ ธุรกิจอาจพัฒนาสายผลิตภัณฑ์สมุนไพรอื่นนอกเหนือจากผลิตภัณฑ์ที่ศึกษาและมุ่งตลาดที่ยังไม่ได้ทำธุรกิจด้วยก็ได้ เช่น พัฒนาสายผลิตภัณฑ์ใหม่ที่เกี่ยวกับสมุนไพรแล้วมุ่งตลาดต่างประเทศ เป็นต้น

2. การเลือกทำตลาดธุรกิจมุ่งตลาดหลายส่วน

การมุ่งตลาดหลายส่วน คือ ธุรกิจเลือกทำธุรกิจกับกลุ่มเป้าหมายหลากหลายกลุ่มที่ได้จากการแบ่งส่วนตลาด และใช้ส่วนผสมทางการตลาดที่ต่างกันตามตลาดเป้าหมายนั้น ๆ

การใช้ส่วนประสบทางการตลาดให้เหมาะสมกับตลาดแต่ละส่วน เช่น ผลิตภัณฑ์ยารักษาโรค มีตลาดเฉพาะถึง 8 ส่วนด้วยกัน แต่ละส่วนมีพฤติกรรม ฐานะทางเศรษฐกิจ ค่านิยมที่แตกต่างกัน ควรจัดส่วนประสบทางการตลาดให้แยกต่างกัน เช่น ในส่วนตลาด ผู้ชาย อายุ 19-40 ปี แต่งงานแล้วซึ่งไม่มีบุตรหรือบุตรโสดแล้ว มีรายได้ตั้งแต่ 5,000 บาท จนถึง 30,000 บาท ขึ้นไป กลุ่มสังคมระดับกลางที่สำเร็จในอาชีพ ใช้ผลิตภัณฑ์บ้าง ใช้สม้ำءเสมอ การจัดส่วนประสบทางการตลาด จะแยกต่างกับกลุ่มผู้หญิง อายุ 51 ปีขึ้นไป อาชีพธุรกิจส่วนตัว สังคมระดับกลางที่สำเร็จในอาชีพและแรงงานมีทักษะ มีค่านิยมความสำเร็จ ความก้าวหน้า และความสะอาดสวยงาม คำรำชีวิตอย่างมีระเบียบมีเหตุผล เป็นคนขี้ขัน ผู้ผลิตอาจผลิตสินค้าย่อยลงไปในรายละเอียด เช่น แม้เป็นผลิตภัณฑ์สมุนไพรตัวเดียว ก็แต่ชนิดที่ 1 เหมาะกับกลุ่มผู้ชาย อายุ 19-40 ปี ข้างต้น และชนิดที่ 2 เหมาะกับกลุ่มผู้หญิง อายุ 51 ปีขึ้นไป เป็นต้น มีแนวคิดดังนี้

เช่น บริษัท Nokia หลักจากแบ่งส่วนตลาดออกเป็นกลุ่มแล้ว เลือกกลุ่มตลาดเหล่านั้น เป็นหลักในการดำเนินธุรกิจ ตั้งแต่พัฒนาสินค้านั้นถึงการสื่อสารการตลาด Nokia จะออกสินค้า เป็น Series ที่แยกต่างกันดังต่อไปนี้ 8500 จนพัฒนาเป็น 8800 สำหรับลูกค้ากลุ่ม Premium หรือ รุ่น 9300 สำหรับกลุ่ม Communicator หรือรุ่น 7360 สำหรับกลุ่ม Fashion เป็นต้น
http://www.businessthai.co.th/content.php?data=409494_Opinion

3. ตลาด Mass Market เป็นตลาดที่มุ่งการผลิตจำนวนมาก ผลิตสินค้าตลอดจนส่วนประสบทางการตลาดอื่น ๆ สนองตอบผู้บริโภคโดยรวม เหมาะสำหรับส่วนตลาดขนาดใหญ่ เช่น กลุ่มผู้บริโภคชายและหญิง อายุตั้งแต่ 19 ปีถึง 25 ปี กลุ่มสังคมระดับกลางที่สำเร็จในอาชีพ ใช้ผลิตภัณฑ์เครื่องสำอาง อาหารเสริมสุขภาพ ยารักษาโรค และอาหาร ผู้บริโภค มีทัศนคติเช่น ๆ คือ ผลิตภัณฑ์สมุนไพร และยังบริโภคไม่น้ำใจ ตลาดมวลชน โดยความน่าสนใจของตลาดคือคุณภาพ และการเข้าถึงเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค ให้เต็มที่ พอดีที่สุด จะทำได้ยาก แต่จะมีความน่าสนใจที่ขนาดตลาดใหญ่สำหรับผู้บริโภคกลุ่มดังกล่าว สิ่งที่นักการตลาดต้องทำในเบื้องต้นคือ สร้างทัศนคติจากเจ้าของ ให้เป็นบวก และเพิ่มปริมาณการบริโภคให้มากขึ้น เป็นกลุ่มที่มีความหลากหลายด้านอาชีพ และมีทัศนคติ ค่านิยม และอายุใกล้เคียงกัน สินค้าต้องมีมาตรฐาน ยอมรับได้ในทุกกลุ่มอาชีพ สื่อสารการตลาดตามค่านิยมของกลุ่ม การตั้งราคาจำหน่ายให้สามารถซื้อได้ในผู้บริโภคทุกอาชีพ 望 จำหน่ายสินค้าทั่วไป ที่สามารถเข้าถึงผู้บริโภคได้ทุกกลุ่มอาชีพ เช่นกัน

4. การแบ่งส่วนตลาดที่นำเสนอ เป็นการใช้เกณฑ์การแบ่งส่วนตลาดแบบผสมผสาน ได้แก่ เกณฑ์ประชากรศาสตร์ จิตวิทยา และพฤติกรรมศาสตร์ มาใช้แบ่งส่วนตลาดซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ตามโพธิ์ ต่อไป

http://www.businessthai.co.th/content.php?data=409494_Opinion (ข้างแล้ว) ที่แสดงความคิดเห็น

ว่าการตลาดมีความองข้ามการแบ่งส่วนตลาดโดยทำเพียงแค่กำหนด Demographic Data เท่านั้น แต่ควรคำนึงถึงการแบ่งส่วนตลาดที่ทำให้ได้กลุ่มที่มีความแตกต่างกัน

5. การแบ่งส่วนตลาดเป็นกระบวนการแยกของการทำกิจกรรมของการตลาด Keegan, Waarren, J (2002) ได้กล่าวไว้ว่า การแบ่งส่วนตลาด (Segmentation) การเลือกตลาดเป้าหมาย (Target Group) และการวางแผน (Positioning) ถือว่าเป็นส่วนกลยุทธ์ของการทำการตลาด (Strategy) ซึ่งเห็นได้จากความสำเร็จของ Nokia และความล้มเหลวของ GM (http://www.businessthai.co.th/content.php?data=409494_Opinion_อ้างแล้ว) Nokia ใช้แนวคิดของการแบ่งส่วนตลาดที่สามารถแยกกลุ่มที่แตกต่างกัน ในด้านความต้องการอย่างชัดเจนและสร้างสรรค์ แผนการตลาดสำหรับแต่ละกลุ่มได้อย่างเหมาะสมงานถึงปัจจุบัน ในขณะที่บริษัท GM (General Motor) ช่วงทศวรรษ 1920 ประสบการขาดทุนอย่างรุนแรง จะกระทั่ง Alfred Sloan เข้ามาริหารซึ่งเขาได้วิเคราะห์ว่าบริษัทมีรถทั้งหมด 7 ยี่ห้อ ซึ่งมีความแตกต่างกันไม่มากนัก ทำให้เกิดการทับซ้อนของตลาด เขายังได้เปลี่ยนนโยบายโดยลดจำนวนยี่ห้อลงเหลือ 5 ยี่ห้อ โดยให้แต่ละยี่ห้อมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน ทั้งในด้านตัวสินค้า และราคา เพื่อสนองตอบความต้องการของลูกค้าแต่ละกลุ่มอย่างชัดเจน ในที่สุดบริษัทก็ประสบความสำเร็จ จากการได้ครองส่วนแบ่งตลาด 56% ของตลาดรถยนต์ในสหรัฐอเมริกา ในปลายศตวรรษที่ 1950

การแบ่งส่วนตลาดผลิตภัณฑ์สมุนไพรไทย จากการศึกษาในครั้งนี้ จึงเป็นการเริ่มต้นเพื่อการวางแผนกลยุทธ์ของการตลาดของผู้ประกอบการ ให้เริ่มนองเห็นส่วนตลาดที่มีพฤติกรรมที่เหมือนกันในการบริโภคผลิตภัณฑ์ เห็นขนาดตลาด ธุรกิจซึ่งสามารถเลือกทางเดือกส่วนตลาดที่เหมาะสมกับความสามารถในการแบ่งขั้นของตัวธุรกิจเอง และเมื่อได้ส่วนตลาดที่เดือกทำธุรกิจแล้ว ข้อเสนอแนะคือ ผู้ประกอบการจะต้องกำหนดตำแหน่งของตัวเองให้ชัดเจนในตลาดว่า จะเลือกที่ใด เมื่อพิจารณาถึงความต่างของคู่แข่งขันที่มีอยู่แล้วในตลาด กับความต้องการของผู้บริโภคและกับความสามารถของธุรกิจ

ด้วยวิธีการแบ่งส่วนตลาดที่ดี เลือกตลาดเป้าหมายได้เหมาะสมกับความสามารถในการแบ่งขั้นทางธุรกิจ และมีตำแหน่งในการแบ่งขั้นที่ชัดเจน ถือว่าธุรกิจประสบความสำเร็จไปแล้ว ครั้งหนึ่ง อีกครั้งหนึ่งคือความพิຍานใน การจัดส่วนประสบทางการตลาด โดยการสร้างคุณค่า สื่อสารคุณค่า และส่งมอบคุณค่าของสินค้าให้แก่ลูกค้า ได้อย่างเหมาะสม

6. ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาเพิ่มเติม ได้แก่

6.1 การศึกษาลงลึกถึงพฤติกรรมผู้บริโภคในแต่ละส่วนตลาด โดยละเอียด ทั้งนี้ ให้เลือกศึกษาในตลาดที่เป็นทางเดือกในลำดับต้น ๆ ก่อน

6.2 ควรศึกษาการวางแผนของผลิตภัณฑ์ สำหรับสินค้าสมุนไพรไทย จะทำให้การศึกษาในส่วนนี้สมบูรณ์ขึ้นในด้านการกำหนดกลยุทธ์ทางการตลาดผลิตภัณฑ์สมุนไพร